

MODIFICACIÓ DE LA LLEI DE POLÍTICA LINGÜÍSTICA (25/3/22)

SOBRE ELS QUE DIUEN QUE AIXÒ ENTERRA LA IMMERSIÓ:

- La pròpia Llei d'Educació de Catalunya ja reconeix que el castellà té un estatus de llengua d'aprenentatge a Catalunya. I la proposta que ara s'ha presentat es basa en el règim lingüístic que ja té la LEC. En definitiva, el que fa aquesta reforma de la Llei de Política Lingüística és fixar que el català és la llengua vehicular i el castellà, com es també l'anglès i com diu el sentit comú, és una llengua d'aprenentatge al nostre sistema, però no vehicular que és el que volen els contraris a la immersió.
- A la LEC de 2009 ja diu que per aplicar la immersió cal tenir "en compte la realitat sociolingüística". Ja existeix flexibilitat lingüística a l'educació OFICIALMENT des de fa anys.
- L'acord garanteix no haver d'aplicar el 25% i canviar el redactat de la llei perquè hi segueixi havent la flexibilitat de la LEC 2009. Per tant, l'acord garanteix el consens social i pedagògic del sistema d'immersió i el treu de les urpes dels tribunals.
- És un acord pensat per assegurar que el model d'immersió segueixi vigent. L'espectacle que estan generant alguns partits només va en favor dels contraris de la immersió. Els consensos són útils si els fem servir per avançar, no si els deixem fossilitzats a una vitrina.
- Hem de posar el català per davant dels interessos partidistes i no perdre ni el consens ni la transversalitat que tenim des de fa 30 anys entorn a la immersió lingüística. La reconstrucció d'un consens al voltant de la llengua és essencial per tal de "desconflictivitzar" la qüestió de la llengua. La reforma facilita que el Govern pugui tenir més control sobre els plans lingüístics, és un avenç que cal destacar.
- La realitat és tossuda. I per molt que alguns no vulguin, entendre el nostre país vol dir reconèixer i conviure en el multilingüisme. Situant el català en una posició de promoció i protecció preponderant davant el risc de minorització, però també reconeixent el rol d'altres llengües (especialment el castellà).

RESUM DE LA PROPOSTA:

- Aquest dijous 24 de març hem registrat al Parlament -conjuntament amb el PSC, ERC i Junts- una proposició de llei per modificar la llei de Política Lingüística 1/1998. La modificació de la llei de política lingüística ha estat consensuada pels grups que formen part del Pacte Nacional per la Llengua, a excepció de la CUP
- El que s'ha fet bàsicament és blindar el model d'immersió de la incursió judicial com va ser la sentència del 25%. Del que es tracta doncs és de regular per iniciativa pròpia com ha de ser l'aprenentatge de les llengües a Catalunya. És a dir, desplegar un marc normatiu a partir de la LOMLOE que ja blindava d'immersió per a que les llengües no quedin en mans dels Tribunals.
- La proposició de llei modifica diversos articles de la llei de política lingüística. S'estableix que "el català, com a llengua pròpia de Catalunya, és la llengua normalment emprada com a llengua vehicular i d'aprenentatge del sistema educatiu", però també s'especifica que el castellà "és emprat en els termes que fixin els projectes lingüístics de cada centre". "Per tal d'assolir el domini oral i escrit del català i el castellà al final de l'ensenyament obligatori, l'ensenyament de les llengües oficials i en les llengües oficials ha de tenir garantida una presència adequada en els currículums i en els projectes educatius de centre".
- En la modificació de la llei s'evita fixar percentatges per a la convivència del català i castellà a les aules, però s'especifica que el català ha de ser el centre de gravetat lingüístic.
- El projecte parteix de la base que el català és la llengua normalment emprada com a llengua vehicular i d'aprenentatge del sistema educatiu. I l'ensenyament de les llengües oficials i en llengües oficials tindrà garantida una presència adequada en els currículums i en els projectes educatius de centre per tal d'assolir el domini oral i escrit d'ambdues llengües. Com fins ara.
- La nova regulació posa èmfasi en el fet que els projectes lingüístics es basaran en els resultats de les avaluacions de l'alumnat en les llengües oficials, partint de l'autonomia dels centres educatius i de la seva adaptació a la situació sociolingüística.

OBJECTIUS DEL PACTE:

- El pacte persegueix que la presència de les llengües oficials a l'ensenyament tingui en compte la situació sociolingüística dels centres, l'evolució del procés d'aprenentatge, així com els nous mètodes educatius, amb menys presència dels llibres de text i protagonisme creixent de les noves tecnologies.
- L'entesa actualitza el consens polític sobre els usos lingüístics a l'escola en plena ofensiva judicial contra el català. Per tant, el missatge és clar: blindem el català, no permetrem que les forces reaccionàries ens robin el tresor de la immersió lingüística.
- L'escola catalana s'ha transformat des de molts punts de vista en una realitat socialment plurilingüe; que ja no es basa únicament en el model de classe magistral i llibre de text sinó que està en procés de transformació cap a un model educatiu molt més participatiu i obert al món, on l'alumnat és el centre i és subjecte actiu; i que ha incorporat les noves tecnologies, que són necessàriament multilingües i on el català té una posició comparativament feble.
- La voluntat d'aquesta reforma legislativa és la de construir un model lingüístic que promogui la cohesió social, la igualtat d'oportunitats i la normalització del català i l'aranès.
- Si aquesta proposta és recorreguda, al tractar-se d'una llei hauria de ser recorreguda al TC, i amb això obrim un nou front judicial per veure si podem tenir jurisprudència amb paraigües LOMLOE i no amb paraigües LOMCE com tenim ara. Per tant, és una proposta que busca donar seguretat jurídica.

RELAT SOBRE LA PROPOSTA:

- El percentatge d'usos lingüístics sense tenir en compte la realitat i l'entorn és una mala praxis pedagògica. La modificació preserva la LEC i la LOMLOE que deixen clar que a Catalunya la llengua vehicular és el català
- La proposta demostra que Catalunya manté, tot i l'atac de la dreta judicial, el consens entorn a l'escola catalana i la transversalitat en la defensa del model lingüístic que ha garantit altes quotes de cohesió i d'igualtat d'oportunitats
- És evident que també s'ha de garantir la competència en llengua castellana. Això és el que ha demostrat el model d'immersió en els seus anys de vigència a Catalunya. La doble competència només la podem assolir amb el model d'immersió i l'atenció individualitzada a l'alumnat

- Un país amb futur és el que entén les llengües com a element de cohesió, de cooperació i de múltiple enriquiment. Aquesta és la base del nostre model. Fugint de la confrontació que pretenen els contraris al model català.
- Com ja hem dit altres vegades, del que es tracta és de garantir l'aplicació de la LOMLOE, que blindi la immersió i doni la potestat a la Generalitat de determinar els currículum lingüístic. Al nostre entendre, l'objectiu ha de ser com fins ara, finalitzar l'ensenyament obligatori amb el ple domini de les llengües catalana i castellana, i occitana a l'Aran.
- No té cap sentit posar criteris judicials davant dels criteris pedagògics. Per això garantir seguretat als docents i a la comunitat educativa a és garantir l'aplicació de la LOMLOE, que juntament amb l'actualització de la llei de política lingüística, blindi l'immersió.
- És una qüestió molt important, troncal pel país, i cal construir consensos amplis des d'on regular per iniciativa pròpia com ha de ser l'aprenentatge del castellà a Catalunya, que és el que s'està fent. És a dir, desplegar un marc normatiu perquè les llengües no quedin en mans del TSJC.
- Tots els indicadors objectius de competències lingüístiques deixen clar que la comprensió en llengua castellana és equiparable a la comprensió en llengua catalana a Catalunya i, a més, la nota de l'alumnat català a l'assignatura de llengua i literatura castellana està per sobre de la mitjana estatal. No ho diem nosaltres, ho diuen els informes Pisa que elabora la UE.
- És evident que la defensa de la llengua és una qüestió política, però és important no perdre de vista que l'objectiu sempre ha de ser ampliar els marges de l'ús del català, projecte per al qual, les estratègies defensives són totalment inoperants.
- Cal obrir les finestres de la catalanitat a tota la nova realitat social catalana, i és que en els últims 20 anys la nostra societat ha patit transformacions comparables a les que es van donar entre el 1960 i el 1980. Sense aquesta actualització no existeix cap viabilitat d'afrontar un procés d'ampliació de l'ús de la llengua catalana.